

menšiny. »Princip absolutní většiny znamená relativně největší přiblížení k ideí svobody.« Zároveň však »právo většiny předpokládá existenční oprávnění menšiny.« Proto většina nesmí integrálně uplatňovati své panství, ale nutno se přidržeti kompromisu mezi oběma směry. S toho hlediska považuje za vítané poměrné zastoupení a z toho plynoucí koalici stran. Na konec se vyslovuje proti diktatuře, která může trvati jen tak dlouho, pokud jest víra v její metafysicko-náboženské základy, jinak však musí ustoupiti neodolatelnému pudu ke svobodě a demokracii. — Knížka, jejíž myšlenkový postup tu byl stručně nastíněn, přichází jistě vhod v dnešní pohnuté době, kdy u nás se teprve zvolna a bolestně tvoří tradice parlamentarismu. Překlad jest plynňý. Zpa.

Rudolf Hudec: **Zrušit či ponechat volební právo vojákům?** Zvláštní otisk z revue Parlament č. 4—5. Autor se přimlouvá za to, aby volební právo bylo sice odejmuto vojákům, avšak ponecháno vojenským gážistům a četníkům. Uvádí zejména, že nelze s hlediska demokracie souhlasiti se vzetím volebního práva celé skupině asi 30.000 osob pro celý život, když ani dosavadní zkušenosti neukázaly, že by důstojníci, rotmistři nebo četníci se aktivně účastnili volební agitace. Odejmutí volebního práva celému stavu, jakým jsou vojenští a četniční gážisté, by bylo v přímém rozporu s ústavou. Zpa.

Prof. dr. Jaroslav Kallab: **Politika vědou a uměním.** Politika. Svazek IV. Praha, 1926. Str. 26. Cena Kč 10.—.

Autor polemizuje s názorem Weyrovým, projeveným v Zeitschrift für öffentliches Recht a v rektorské přednášce »Politika a věda o státním právu«, že politika není ani vědou ani uměním, nýbrž prostou dovedností, k níž třeba jen poctivosti, praktičnosti, střízlivosti a chytrosti. Pokouší se na základě výsledků, k nimž dospěl ve spise »Úvod ve studium právnických method«, vymeziti pojem vědy a umění tak, aby jimi i politika byla zahrnuta, a výtce stranickosti, frázovitosti, nevěcnosti, kterou Weyr stíhá činnost některých politiků čelí tím, že těmto zjevům upírá charakter politiky. Má za povážlivé odkazovati politiku na zdravý rozum a poctivost průměrného člověka, pokládá i pro politika za důležité systematické (vědecké) zpracování dosavadních zkušeností, jež by oživilo zanedbaný kout vědění, poznatky o společenském životě. Z dnešní politické bídý vidí východisko v uvědomění, že k politice je třeba těchže vlastností jako ke vědě a umění. —ř.

Z ČASOPISŮ. Archiv za pravne i društvene nauke, Beograd. Roč. XII. (XXIX.) Č. 4; Dr. M. P. Čubinskí: Kriminální politika jako věda

v minulosti a přítomnosti. — Dr. J. Bl. Jovanovič: Stát jako předmět historie. — Dr. Milan Šker: Společenstva s ručením omezeným. — Č. 5 a 6: Dr. Dušan Subotič: Nová osnova trestního zákona (1926). — Dr. Dragolub Arandělovič: Zánik knihovně zapsaného nájmu v důsledku soud. prodeje pronajaté věci. — Dr. Žarko Miladinovič: Právo k včelám. — Dr. Đordje Tasič: O francouzské právní koncepci státu. — Dr. Velimír Bojkič: Akciová společnost a politická moc. — Dr. Milan J. Živjovič: Národohospodářské nauky a právo. — Ročník XIII. (XXX.) č. 1 a 2: Dr. Đordje Tasič: Právní charakter pravidel parlamentního řádu. — Dr. Janko Šuman: Trvání autorského práva. — Dušan Dimitrijevič: Konvenční pokuta. — Aleksa K. Matanovič: Předkupní právo v zákonodárství Srbska a Černé Hory. — Dr. Danilo J. Danič: Federalismus soudnictví v našem státě. — Č. 3: Dr. Jovan Bl. Jovanovič: Historie a sociologie. — Ljub. Radovanovič: Smlouva se správním úřadem. — Aleksa K. Matanovič: Starešinství a opatrovnictví v domácím společenství na Čer. Hoře. — Dr. Arsen M. Čubinski: O konvenční pokutě.

Časopis pro právní a státní vědu. Ročník IX. Číslo VII. Dr. Emil Sobota: Rozbor jazykového nařízení ze dne 3. února 1926, čís. 17 Sb. zák. a nař. (Pokračování.) — Bohumil Kučera: K problému vykonatelnosti cizozemských rozsudků. — František Weyr: K problému systematických výkladů pozitivního práva.

Przegląd prawa i administracji. (Lwów.) R. LV. Seš. 4—6. † Ernest Till. (Nekrolog zakladatele časopisu prof. Tilla, † 21. března 1926.) — Prof. Dr. Roman Longchamps: Ernest Till jako cywilista. — Dr. Kazimierz Przybyłowski: Wpływ zmiany stosunków na zobowiązania. (Pokračování.) — Zdzisław Papierkowski: Zabicie na żądanie zabitego. (Doporučuje mírnější trestnost usmrcení na žádost a beztrestnost pokusu tohoto trestného činu.) — Dr. Leon Halban: Pogląd na walkę Kościoła z lichwą aż do soboru w Vienne (1311). — Dr. Wilhelm Binder: Prawa podmiotowe w dziedzinie prawa publicznego. — Sešit 7.—9. Pokračování článků Longchampsova a Przybyłowskiho. — Dr. Maurycy Axer: Uwagi o drugim projekcie ustawy postępowania karnego. (Srovnání osnov trestního řádu z r. 1924 a z r. 1926 a nepřívětivá kritika s hlediska liberalistického.) — Dr. S. Jampeler: »Non liquet« jako winik postępowania dowodowego. (Autor doporučuje, aby soudce mohl přiznat žalobci jen část zažalovaného nároku, byla-li prokázána jen pravděpodobnost, že nárok existuje po právu.) — Wiadomości Stałej Delegacji Zrzeszeń i Instytucyj Prawniczych R. P. (Materjały przygotowawcze do II Zjazdu Prawników Polskich w Krakowie 1928.)

Slovenski Pravnik (Lublaň), roč. XL., čís. 9—11. — Dr. Sajovic: Druhý právnický kongres v Lublani. — Dr. Badaj-Okretič: Potřebujeme-li právnických sjezdů. — Prof. Gregor Krek: Něco o úspěších našich kongresů. — Prof. Dr. Metod Dolenc: Prohloubení akademického studia trestního práva. — Prof. Dr. Leonid Pitamic: Právní organizace britského imperia. — Dr. Šavnik: Právník ve finanční

správě. — Gjorgje Tasič: Kritický pohled na pokus o moderní kritickou veřejnoprávní theorii (Duguit-Kelsen) subjektivního práva. — Dr. Milan Škerlj: Soudní exekuce v Slovinsku v l. 1918—25.

Soudcovské listy. Václav Cícha: Bezobsahové odpovědi na žalobu. — Dr. Rudolf Schreiber: Zákonná organizace soudnictví. — Tuna: Bylo zrušeno ustanovení o třech pokusech smířovacích o smír také ve sporech o rozluku článkem V. č. 2. zákona ze dne 1. dubna 1921, č. 161 Sb. z. a n.? (Článek odpovídá na otázku záporně.) — Karel Křepelka: Jazykové právo obhájce manželského zrození dítěte.

D E N Í K.

Univ. prof. dr. Mayr-Harting: **Soustava občanského práva**, kniha IV., Právo rodinné (sbírka spisů právnických a národohospodářských, svazek XXV., vydávají dr. Karel Engliš a dr. František Weyr).

Nákladem firmy Barvič a Novotný vyšla právě IV. kniha souborného díla nynějšího ministra spravedlnosti, prof. dr. Mayr-Hartinga, v českém překladě. Je to toho času jediné souborné dílo, které vykládá československé občanské právo podle nejnovějšího stavu legislativy s příslušným zřetelem na současnou judikaturu soudní a odbornou literaturu.

Právě vyšlý IV. svazek, jednající o právu rodinném, čítá 147 stran a jeho cena stanovena na Kč 24.—. V krátké době bude vydáno v českém zpracování Právo dědické (kniha V.) od téhož autora. Spis Mayrův je nepostradatelná pomůcka pro každého, kdo teoreticky nebo prakticky se naší judikaturou zabývá.

Řád živnostenský ze dne 20 prosince 1859 (platný pro Čechy, Moravu a Slezsko), doplněný všemi živnostenskými novelami, k němu se vztahujícími zákony, normáliemi, rozhodnutími úřadů, nálezy nejv. správního soudu a posudky obchodní a živnostenské komory pražské. Díl I., obsahující řád živnostenský. Sebrali a uspořádali JUDr. Bohumil Štědrý, magistrátní rada v Praze a JUDr. Rudolf Buchtela, vrchní komisař obchodní a živnostenské komory pražské. Druhé přepracované a značně rozmnožené vydání (1926). Nákladem Československého Kompas, tiskařské a vydavatelské akc. spol. na Smíchově. Cena vázaného výtisku majícího 1277 stránek 99 Kč.

Po rozebrání celého nákladu I. vydání této sbírky živnostenských předpisů, kterou odborná kritika přijala bez nejmenší výtky nebo připomínky a která byla také úřady doporučena, zejména zemskou správou politickou v Praze, uspořádali autoři